

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Østersøkonventionen.

I oktober måned 1972 rettede den finske regering henvendelse til samtlige kyststater i Østersøområdet med forespørgsel om, hvorvidt disse lande var interesseret i afholdelse af en konference vedrørende Østersøens forurening. Samtlige stater svarede positivt på den finske henvendelse.

På grundlag af en række drøftelser mellem repræsentanter for kyststaterne i Østersøområdet blev der fra finsk side udarbejdet et udkast til en konvention om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet.

Efter at der havde været afholdt en række møder med deltagelse af regeringsrepræsentanter samt tekniske og juridiske eksperter fra kyststaterne i Østersøområdet, blev der den 18.-22. marts 1974 i Helsingfors afholdt en afsluttende konference.

På konferencen opnåedes der enighed om et udkast til en konvention om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, som den 22. marts 1974 blev undertegnet med ratifikationsforbehold af repræsentanter for Danmark, Finland, Den tyske demokratiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Den polske Folkerepublik, Sverige og Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker. Konventionen er optrykt som bilag til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, hvortil der kan henvises. De to lovforslag fremsættes med henblik på dansk ratifikation af konventionen.

Konventionen, der omfatter Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet og Bælterne samt Kattegat indtil breddeparallellen gennem Skagen (57° 44' 08" N), tager sigte på begrænsning af landbaseret havforurening (forurening fra land), havforurening fra skibe, samt havforurening, der er en følge af dumpning fra skibe og luftfartøjer.

For så vidt angår dumpning indeholder konventionen i artikel 9 et totalt forbud herimod i hele Østersøområdet. De nationale myndigheder kan dog tillade dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning), såfremt materialet ikke indeholder væsentlige mængder og koncentrationer af de stoffer, som er angivet i konventionens bilag I og II. En særlig kommission, jfr. nedenfor, skal senere definere, hvad der forstås ved „væsentlige mængder og koncentrationer“.

Forbudet omfatter ikke dumpning, der foretages,

når menneskeliv bringes i fare, når et skib eller luftfartøj trues af fuldstændig ødelæggelse, samt når fare for menneskeliv kun kan afværges ved dumpning og det er overvejende sandsynligt, at den skade, der sker som følge af en sådan dumpning, vil være mindre, end hvis dumpningen ikke var blevet udført.

Når dumpning foretages i sådanne nødsituationer, skal der indsendes en indberetning til de berørte kyststater og til kommissionen med oplysning om dumpningsstedet, det dumpede stofs egenskaber samt de iværksatte bekæmpelsesforanstaltninger.

En kontraherende regering skal sørge for, at konventionens regler om dumpning overholdes af skibe og luftfartøjer:

1. som er indregistreret inden for dens territorium eller som fører dens flag,
2. som på dens territorium eller territorialfarvand laster stoffer med henblik på dumpning, og
3. som antages at foretage dumpning i dens ydre territorialfarvand.

Når konventionen er blevet ratificeret af alle de underskrivende lande, vil der blive nedsat en kommission med repræsentanter for de deltagende regeringer. Det er kommissionens opgave bl. a. at overvåge gennemførelsen af konventionen, at modtage og behandle oplysninger om foretagne dumpninger og at foreslå ændringer til konventionens bilag I og II. Kommissionen skal mødes mindst en gang årligt.

Konventionen træder i kraft 2 måneder efter, at samtlige kontraherende stater har deponeret deres ratifikationsdokument. Konventionens bestemmelser om dumpning træder i kraft samtidig hermed. Opsigelse kan ske efter 5 års deltagelse.

Vedrørende konventionens indhold i øvrigt kan der henvises til de generelle bemærkninger i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet.

2. Dumpningslovens ikrafttræden for Færøerne.

Ved bekendtgørelse nr. 156 af 25. marts 1974 blev lov nr. 290 af 7. juni 1972 om foranstaltninger mod forurening af havet med andet end olie (dumpningsloven) sat i kraft fra den 7. april 1974. Loven har dog hidtil ikke været gældende for Færøerne. Spørgsmålet om lovens ikrafttrædelse har været forelagt det færøske lagting, som har vedtaget, at loven kan sættes i kraft for Færøerne med visse ændringer.